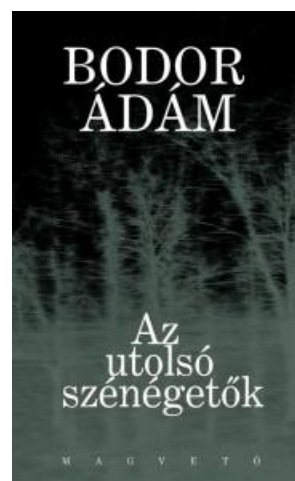

bodor ádám
artisjus irodalmi nagydíj
2011

Bodor Ádám tárcareceptje

A tárca legyen tömör, plasztikus, titokzatos, mulatságos, elgondolkoztató, különös. Történet mindenképpen legyen benne, de ne hasonlítson senki másnak a történeteire. Villantson fel teljes világot. Ne legyen több két-három oldalnál. Szerepeljenek benne fura szerzetek, akik egyúttal persze valami általánosat is megjelenítenek. Valahonnét mélyről, talán a gyerekkorból, talán az álomból, talán valamely véletlen útitárs meséjéből legyenek ismerősek. A nevük legyen balkáni, kevert nemzetiségre utaló, eredeti hangzású, és olykor, szórakoztatásul, kivételképpen, még magyar is akár. Irónia, irónia, irónia, de bujkáló. Az író hol lépjen előtérbe, hol lépjen hátra. Kezdődjék a dolog *in medias res*. Végződjék olyan csattanóval, ami a legjobb akarattal sem nevezhető csattanónak. Didakszis számúzve, kivéve, amikor paródia. Ingadozzék az olvasó, vajon komolyan beszél-e a szerző, avagy. Az igazi a történettelen történet. Tanulság nélkül abbahagyni, félbehagyni, odahagyni, mégis kerek egészként. Lengje be a természetesség, mindazonáltal valljuk be férfiasan, hogy kitaláció.

Mindeme követelményeknek egy-egy kétflekkésben megfelelni nem gyerekjáték. Még magának Bodor Ádámnak sem mindig sikerül. De feltűnően gyakran sikerül. Ha a pályája elején leül, és mindeme szempontokat egy papírlapon összeírja, megretten, és bele sem fog. Nem írta össze, csak írt. Utólag, mint a poétikákban szokták, ezek a követelmények mégis levonhatóak Az utolsó szénégetők tárcáiból. Követni nem tanácsos, mert utánozhatatlan. Persze szokták utánozni.

Milyen jó, hogy ezek a művek, amelyek *lege artis* meg sem íródhattak volna, megíródtak.

Szeretettel gratulálok az Artisjus Nagydíjhoz.

Budapest, 2011. április 15.
Spiró György